

Ο ΓΑΜΟΣ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΩΣ

Διασκευή ενός κεφαλαίου του λογοτεχνικού βιβλίου

(Δημιουργική γραφή)

Ο γάμος σε μια κλειστή κοινωνία όπως το χωριό που βρισκόταν η παρέα των αγοριών ήταν ένα γεγονός που αφορούσε όλο το χωριό. Όλοι οι κάτοικοι ήταν καλεσμένοι χωρίς καν ιδιαίτερη πρόσκληση και τα σχετικά έθιμα τηρούνταν πάντα. Από τη μεριά του γαμπρού, ο πατέρας και οι φίλοι του τον ξύριζαν πριν το γάμο 4 φορές με τραγούδια και χορούς. Από τη μεριά της νύφης το νυφικό το έραβε η μάνα και η γιαγιά της.

Στα χωριά όπου τα προξενιά ήταν πολύ συχνά, κάποιες γυναίκες ήταν δυστυχισμένες από τον γάμο τους. Κάποιες άλλες απλά συνέχιζαν τη ζωή τους χωρίς διαμαρτυρία με τον άντρα που τους προόριζαν για γαμπρό.

Στο γάμο της Αφρόδως τα πράγματα εξελίχθηκαν λίγο διαφορετικά από τα συνηθισμένα, έτσι όπου κανείς δεν το περίμενε.....

Όλα ήταν έτοιμα. Ο κυρ Παναγής, ο πατέρας, είχε ξυρίσει τον Γιώργη που ήταν έτοιμος να ξεκινήσει. Οι φίλοι του είχαν μαζευτεί από νωρίς για να βοηθήσουν και να συνοδεύσουν το γαμπρό στην εκκλησία με τραγούδια και χορούς. Πίσω στο πατρικό της Αφρόδως οι γυναίκες όλες τριγυρνούσαν να δουν μήπως ξέχασαν τίποτα. Όλα έπρεπε να γίνουν στην εντέλεια. Η μητέρα και η γιαγιά έκαναν τα τελευταία ραψίματα στο νυφικό.

Η συγκίνηση όλων των γυναικών ήταν φανερή. Εκτός της Αφρόδως. Η Αφρόδω περισσότερο έκλαιγε από λύπη, παρά από χαρά και συγκίνηση. Δεν ήθελε να αφήσει την ήρεμη ζωή της για να παντρευτεί τον Γιώργη από προξενιά. Εκείνη την ώρα χτύπησε η πόρτα. Ήταν ο Τάσης, ο κοσμηματοπώλης, που είχε φέρει ένα χρυσό δαχτυλίδι. Του το είχε πάει η γιαγιά της Αφρόδως για να το μικρύνει και να μπορεί να το φορέσει η νύφη στο γάμο. Η Αφρόδω έκρυβε μια ιδιαίτερη συμπάθεια για τον

Τάση. Ο ίδιος της είχε εξομολογηθεί την αγάπη του για εκείνη. Όμως εκείνη δεν είχε τολμήσει ποτέ να πει τίποτα. Δεν μπορούσε να πάει κόντρα στη θέληση του πατέρα της και να αρνηθεί το προξενιό. Πώς θα ήθελε να παντρευόταν τον Τάση αντί για τον Γιώργη !

Ο Τάσης έφυγε από το σπίτι και λυπημένος έκανε μια βόλτα στο δάσος. Ξαφνικά βλέπει οκτώ καλύβες σε κύκλο και κάμποσα παιδιά να γελούν και να χορεύουν. Τότε τον πλησίασε ο Ανδρέας.

-Ποιος είσαι ξέने;

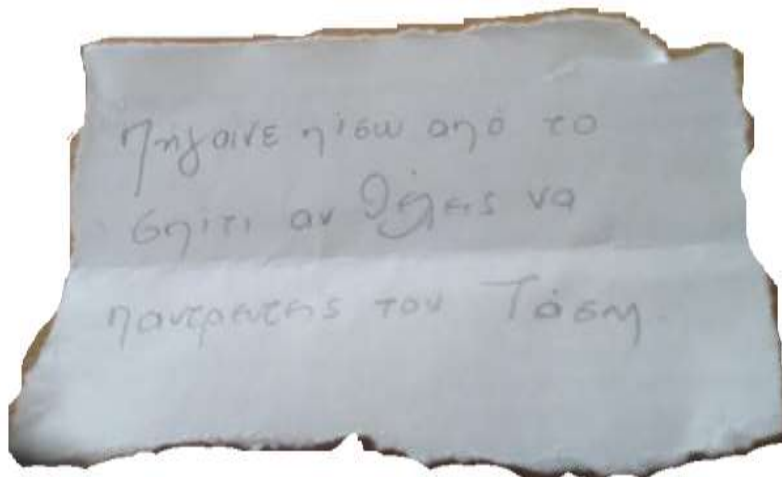
-Ο Τάσης από το χωριό. Είμαι ο χρυσοχόος.

- Φαίνεσαι σκεπτικός. Έλα να κάτσεις να μας πεις τον πόνο σου, είπε ο Ανδρέας.

-Ευχαριστώ, είπε ο Τάσης.

Ο Τάσης είπε την ιστορία του και τα παιδιά λυπήθηκαν. Κουβέντιασαν ώρα και τελικά αποφάσισαν. Θα έκλεβαν τη νύφη. Το σχέδιο ήταν οργανωμένο τέλεια. Ο Τάσης θα περίμενε στο ξωκλήσι στην κορυφή του βουνού μαζί με τον Φουντούλη, τον Κωστάκη και τον Καλογιάννη. Ο Φάνης και ο Δήμος θα στόλιζαν ένα γαϊδουράκι με αγριολούλουδα και κλαδιά. Οι υπόλοιποι θα πήγαιναν στις Αφρόδως.

Ο Ανδρέας περίμενε με ένα άλογο πίσω από το σπίτι. Ο Μαθιός και ο Δημητράκης πήγαν στο σπίτι δήθεν να ευχηθούν αλλά έδωσαν κρυφά ένα σημείωμα στην Αφρόδω. Το σημείωμα έγραφε :

Έτσι κι έκανε η Αφρόδω. Με μια απλή δικαιολογία, ότι ήθελε να πάρει λίγο αέρα, βγήκε από το σπίτι. Εκεί την περίμενε ο Ανδρέας με ένα καφετί άλογο.

- Αντρίκο μου σε ευχαριστώ, είπε η Αφρόδω.

- Μη με ευχαριστείς, Όλοι βοηθήσανε Αφρόδω για την ευτυχία σου, είπε ο Ανδρέας και έφυγαν με το γοργό άλογο.

Ο Αντρέας σταμάτησε σε μια φάρμα έξω από το χωριό.

-Εδώ θα αφήσουμε το άλογο και θα συνεχίσουμε με το γαμήλιο γαϊδουράκι.

Και έτσι έφτασαν στο ξωκλήσι όπου τους περίμεναν οι υπόλοιποι με φωνές και τραγούδια και έγινε ο γάμος.

Τα νέα δεν άργησαν να μαθευτούν. Ο πατέρας της Αφρόδως που είχε καταλάβει τι είχε γίνει απολογήθηκε στα συμπεθερικά. Κατά βάθος ήταν χαρούμενος που η μονάκριβή του κόρη ήταν ευτυχισμένη. Η μάνα της θύμωσε, αλλά δεν μπορούσε να μην τη συγχωρήσει. Συζητώντας οι γονείς των παιδιών αντάλλαξαν τις απόψεις τους με έντονο ύφος σχετικά με το γεγονός αυτό. Η μητέρα του Γιώργη, η Βασίλαινα, είπε χαρακτηριστικά:

-Αυτό που έκανε η κόρη σας δεν ήταν καθόλου σωστό και δεν ήταν ό,τι συμφωνήσαμε.

-Παραδεχόμαστε ότι η κόρη μας έκανε λάθος αλλά εμείς τη στηρίζουμε σε όποια απόφαση και να πάρει.

Ο πατέρας της νύφης παρεμβαίνει στη συζήτηση και λέει:

-Αγαπάμε την κόρη μας και δε θέλουμε να την στενοχωρήσουμε.

Οι γονείς του γαμπρού δε συμφώνησαν, θύμωσαν και έφυγαν από το χωριό για να αποφύγουν τη ντροπή.

Όλο το χωριό μιλούσε για αυτό πολύ καιρό. Όμως την Αφρόδω δεν την ένοιαζαν αυτά. Ήταν χαρούμενη και ευτυχισμένη. Η ιστορία της ήταν διαχρονική και παραδειγματική.

Η Αφρόδω είχε παντρευτεί απέναντι από τον Αραπόβραχο, δίπλα στη Ρούμελη με μοναδικούς καλεσμένους τα παιδιά, τον Γκέκα και την φύση.

Είχε παντρευτεί στα ΨΗΛΑ ΒΟΥΝΑ!!

Τμήμα Α4 2^ο Γυμνάσιο Αγίου Δημητρίου

Σχολικό Έτος:2016-2017

Μελέτη του Λογοτεχνικού Βιβλίου «Τα Ψηλά Βουνά» του Ζαχαρία Παπαντωνίου.

Οι μαθητές

Παναγιώτης Ματζώρος

Σπύρος Μπακοδήμος

Υπεύθυνη καθηγήτρια φιλόλογος: κ. Παναγιωτακοπούλου

Πάνε στα ψηλά βουνά.

